

det Punctum er at forhindre Forpagtninger paa kortere Aaremaal end 50 Aar. Er det ikke udtrykkelig foreskrevet, at Forpagtningsafgiften skal fastsættes til et bestemt for alle Forpagtningsaarene lige stort Beløb, vil det staae Parterne frit for at vedtage en f. Ex. hvert 7de eller 9de Aar stigende Afgift og lade Stigningen blive saa stor, at Forpagteren ligesom nødsages til at opsigte Forpagtningen til det Tidspunct, da den forhøiede Afgift indtræder. Det maa ansees for i høieste Grad ussikkert for begge Parter, navnlig hvor Gaarden ved Forpagtningens Tiltrædelse er i en mindre god Culturtilstand, at der kan indrømmes en Nedsættelse i Afgiften i de første Aar, mod at dette Afslag i Forpagtningsafgiften kan, om saa ønskes, blive Gieren erstattet senere, naturligt i de sidste Aar af Forpagtningstiden. Men foreskrives der ikke en bestemt Grændse for Nedsættelsen, vil denne med ligesaa megen Virkning som en i Contracten bestemt Stigning af Afgiften kunne benyttes til at fremkalde Forpagtninger paa kort Aaremaal, idet den for alle Forpagtningsaarene med et lige stort aarligt Beløb stipulerede Afgift kan sættes saa høit, og Nedsættelsen for de første Aar saa stor, at Forpagteren, naar Nedsættelsen ophører, tvinges til at opsigte Forpagtningen. Grændsen for Nedsættelsen har man troet passende at kunne sætte til $\frac{1}{5}$ af den virkelige Afgift, idet denne Begrændsning antages. saavidt muligt at ville forebygge de paapegede Misbrug uden paa den anden Side at træde hindrende i veien for Opnaaelsen af de Formaal, som tilsigtes med den her indrømmede Udgang til Afgiftens Nedsættelse.

Endelig indeholdes i sidste Punctum af § 2 et Forbud mod Forudbetaling af Forpagtningsafgiften. Hensigten med denne Bestemmelse, som ogsaa fandtes i Folkethingforslaget, vil, efter hvad foran er bemærket, være klar. En Forudbetaling af Afgiften for en større Deel af Forpagtningstiden vil nemlig let kunne benyttes som Middel til at omgaae Forbudet mod at modtage Recognition, og det turde i det Mindste være tvivlsomt, om Domstolene i Mangel af en udtrykkelig Bestemmelse vilde

være istand til at ramme et saadant Forhold. Da der ingen Grund er til at formene Parterne at komme overeens om, at Afgiften skal betales forud for hvert Aar, idet en saadan Forudbetaling, der i og for sig kan være naturlig og hensigtsmæssig, blandt Andet ogsaa til at formindske Nødvendigheden af Sikkerhedsstillelse fra Forpagterens Side, ikke medfører nogenjomhelst Fare for en Omgaaelse af Forbudet mod at modtage Recognition, er Bestemmelsen modificeret i Overensstemmelse hermed.

ad § 3.

At en imod Bestemmelserne i §§ 1 og 2 indgaaet Overenskomst, foruden at den selvfølgelig er uforbindende for Parterne, ogsaa maa medføre Strafansvar, er stemmende med Principerne i Fæstelovgivningen, og bør formeentlig bestemt fremgaae af Loven. Det synes imidlertid ikke nødvendigt at fastsætte nogen ny særlig Straffebestemmelse i Loven, hvorimod en Udtalelse om, at Tilfidesættelse af Lovens Bestemmelser medfører, at den paagjældende Gaard ikke ansees som lovligt bortforpagtet, antages med tilstrækkelig Bestemthed at angive Overtrædelsens Følger. Da Forddrotten herefter i Genhold til den almindelige Fæstelovgivning, navnlig Frdn. 9de Februar 1820 §§ 2 og 3, af det Offentlige vil kunne tiltales til Straf for ikke paa lovlig Maade at have disponeret over Fæstegaarden, hvorimod Forpagteren, hvem Overtrædelsen ogsaa i Reglen mindre vil kunne tilregnes, ikke vil kunne straffes, og da det Offentlige derhos gjennem den befalede Revision af Fæsteprotocollerne har det fornødne Middel til at blive bekendt med Overtrædelserne, vil den foreslaaede Bestemmelse formeentlig give tilstrækkelig Betryggelse for Lovens Overholdelse.

ad § 4.

Da den i Frdn. 9de Febr. 1820 § 2 fastsatte Bødestraf ialtsald efter de nuværende Forhold er paafaldende lav, og da det derhos ved flere Leiligheder har viist sig, at den ikke er tilstrækkelig til at afholde Forddrotten fra Tilfidesættelse af Lovens Forskrifter, har man troet at burde benytte Leiligheden til at bringe en passende Forhøielse af Bøden i Forslag.